

ఆఫీసు నించి వస్తూనే ఆరోజు వచ్చిన పోస్టు చేతిలోకి తీసుకుంది రాగిణి. రెండూ కవర్లై. ఒకటి అమ్మ దగ్గర్నించి రెండోది చిన్ననాటి స్నేహితురాలు. అమ్మ ఉత్తరంలో ఏం ఉంటుందో తెల్పు. రెండే ముక్కలుంటాయి. “సంబంధాలో స్తున్నాయి. పెళ్ళిచూపులకేర్పాటు చెయ్యమంటావా?” ఇదే రాస్తుంది ప్రతిసారీ. ఫోన్లో అయితే పెళ్ళి మాట ఎత్తేసరికి తను ఫోన్ పెట్టేస్తుందని తెల్పు. అందుకే తన సెల్ కి చేసి కుశల ప్రశ్నలు మాత్రం మాట్లాడుతుంది.

ముందు అమ్మ ఉత్తరం చదివేసి..కాఫీ కలుకుని అప్పుడు తీరిగ్గా స్నేహితురాలి ఉత్తరం అందుకుంది.

అది చదువు తుంటే స్నేహితురాలు వైదేహి ఎదురుగా నిలబడి మాట్లాడుతున్నట్టు అని పించడమే కాదు నవ్వు వచ్చింది.

“నా జన్మలో నేనెప్పుడూ ఎవరికీ ఉత్తరం రాయలేదే ఫోన్ చెయ్యడం తప్ప. ఇప్పుడిది రాయడం పూర్తయితే..ఈమధ్యనే మా పక్కంట్లోకి కొత్తగా దిగిన ఓ రచయిత్రిగారితో నేను సమానం అన్న ఫీలింగ్ నాకు కలగడం ఖాయం. ఇంటర్మీడియట్లో జేరకుండానే నా పెళ్ళయిపోయింది కదా! అప్పట్నుంచీ గరిటలే తప్ప పెన్ను పుచ్చుకోలేదు మరి నేను. మొన్నీమధ్య విజయవాడ ట్రేషన్లో అమ్మా నాన్నగారూ కనిపించారు. పెళ్ళి పేరెల్లితే చాలు ఫోన్ పెట్టేస్తున్నావని చెప్పారు. అసలు నీకేవచ్చింది? కొట్టుకుంటూ తిట్టుకుంటూ అప్పుడప్పుడు కళ్ళల్లో నీళ్ళు కుక్కేసుకుంటూ కాపరాలు చేసేస్తున్న నాబోటి వాళ్ళని చూసయినా పెళ్ళి చేసుకోవాలన్న తపన కలగట్లేదా నీకు? అందుచేత ఏలావాలా

నేను చెప్పేదేమిటంటే పెళ్ళి చేసుకోవడానికి ఒప్పేసుకో.

అప్పట్నుంచీ నా కష్టాల ముచ్చట్లు నేను నీతో..నీ కష్టాలముచ్చట్లు నువ్వు నాతో ఎంచక్కా ఫోన్లో చెప్పేసుకుంటూ మనసులో భారం దించేసుకుంటూ... ఆనందబాష్పాలు రాల్చేసుకుంటూ..అబ్బ..మా పక్కంట్లోకి రచయిత్రి రావడం కాదుగానీ..అప్పుడే చూడు ఆగారి నాకెలా సోకిందో! గాలి

అంటేగాల్లో ధూళో అంటారు అది కాదులే. భయపడకు. ఈ ఉత్తరం చదవడం పూర్తవగానే మీ అమ్మగారికి ఫోన్ చేసి ఓ.కె.అని చెప్పు. నేను అక్షింతలు పట్టుకుని రైలెక్కుతాను. ఇంతకంటే ఎక్కువ రాస్తే, నవల రాసినంత ఆయాసపడిపోతాను. ఇంక ఉంటాను మరి”

ఉత్తరం మడిచి పక్కన పెట్టి చిన్నగా నిట్టూర్చింది రాగిణి.

★ ★ ★

తెల్లగా నాజుగ్గా పొడుగ్గా అందంగా ఉంటుంది రాగిణి. పి.జి. చేసింది. చాలానే సంబంధాల్లోచ్చాయి. ఒక సంబంధం నిశ్చయమయింది. అబ్బాయి తరపు పెద్దలు అడిగిన చోట..అడిగిన రీతిలో ఘనంగా పెద్దఎత్తున నిశ్చితార్థం జరిపించాడు రాగిణి తండ్రి శేషచలం.

ఆ మర్నాడు అబ్బాయి దగ్గర్నించి ఫోన్.

“అంకుల్..కొంచెంసేపు నేను, మీ అమ్మాయి బయటికి వెళ్ళి రావచ్చునా?” శేషచలం గుండెల్లో రాయిపడింది.

“కాఫీ హౌస్ లో కూచుని ఓ అరగంట కబుర్లు చెప్పుకున్నాం అంకుల్. జాగ్రత్తగా మీ అమ్మాయిని మీ ఇంటి దగ్గర మళ్ళీ దిగబెట్టి వెళ్తాను” పచ్చివెలక్కాయ గొంతు కడ్డం పడటం అంటే ఏమిటో బాగానే అనుభవంలో కొచ్చిందాయనకి.

“మీరెందుకు సందేహిస్తున్నారు...”

“అబ్బబ్బే...అదేం లేదు బాబూ..నీ ఇష్టం”

“ఓ అరగంటలో మీ ఇంటి ముందుంటాను” ఫోన్ కట్ చేశాడు.

★ ★ ★

“ఇంతకు ముందెన్ని పెళ్ళిచూపులయ్యాయి నీకు?” కాఫీ తాగుతూ చాలా సీరియస్ గా మొహం పెట్టి అడుగుతున్న అతన్ని చూసి చిత్తరువే అయ్యింది రాగిణి.

“ఇప్పుడు చెప్పకపోతే రేపు పెళ్ళియ్యకైనా ఈ ప్రశ్న మొదటిరోజే అడుగుతాను” వక్రమైన చూపుతో వికృతమైన నవ్వు.

“పెళ్ళిచూపులైనప్పడల్లా..వాళ్ళ దగ్గర్నించి ఏ కబురూ తెలిసేదాకా ఆ చూసి వెళ్ళినవాడిని ఊహించుకుంటూ...” మళ్ళీ ఓ వక్రమైన నవ్వు.

తమిలశ జానకి

‘పెళ్ళయ్యాక ఈ ప్రశ్న నువ్వడిగి ఉండే నీ జబ్బుకి తగ్గట్టు.. నీకు బుద్ధిచ్చేలా నీ తిక్క కుదిరేలా జవాబు చెప్పేదాన్ని’ మనసులోనే అనుకుంటూ లేచి నిలబడింది రాగిణి.

“నీకూ నాకూ ఏ సంబంధం లేదు. వస్తాను. నువ్వెవరో నేనెవరో” చరచరా బయటికొచ్చి ఆటో ఎక్కింది.

ఇంటికి చేరానే చెప్పులిప్పి తిన్నగా తన గదిలోకి నడిచింది.

“ఏవీలే.. కార్లో వెళ్ళి ఆటోలో వచ్చావు?”

“అలాంటి పరిస్థితి వచ్చింది”

“ఏవీట ఏవైందే?” పార్వతి గొంతులో కంగారు ధ్వనించింది. కూతురి వెనకే గదిలోకొచ్చింది.

“నే నీ పెళ్ళి చేసుకోనమ్మా..” రెండు చేతుల్లో మొహం దాచుకుంది వస్తున్న ఏడుపుని ఆపుకోలేక.

తల్లికూతుళ్ళను ఆ ప్రితిలో చూసిన శేషవలం భయపడుతూ గది గుమ్మం దగ్గరే నిలబడిపోయాడు.

“ఏం జరిగింది?”

“ఈ పెళ్ళి..” ఎలా చెప్పాలో తెలియనట్టు చూసింది పార్వతి.

“ఊ.. ఈ పెళ్ళి”

“చేసుకోదుట”

పక్కనే పిడుగు పడినట్టుయిందాయ నకి.

“కొంచెం మంచినిళ్ళు తెచ్చియ్యి అమ్మాయికి”

మంచినిళ్ళు తాగి కాస్త ఫ్రీమిత పడింది రాగిణి.

“ఏం జరిగింది తల్లీ?”

చెప్పింది అసలు విషయం.

“పెళ్ళయ్యాక ప్రతి రోజూ ఇంకెన్ని విషయాల్లో ఎంత పీడించుకుంటింటాడో మీరే ఆలోచించండి”

“నిజమే తల్లీ”

“ఏవీటండీ మీరు కూడా.. అమ్మాయికి నచ్చచెప్పాల్సిందిపోయి..”

“నచ్చచెప్పాలా? ఆడదానికి ఓ మనసుంటుందనీ.. ఓ వ్యక్తిత్వం ఉంటుందనీ అర్థం చేసుకోలేని వాడిని చేసుకోమని నచ్చచెప్పాలా?”

కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా తండ్రి వంక చూసింది రాగిణి.

మంచమీంచి లేచి తల్లి చేయి అందుకుంది.

“అమ్మా.. నాన్నలాంటి మంచి భర్త నీకు లభించాడు కాబట్టి మగవాళ్ళందరూ ఇంత మంచి వాళ్ళే అన్న అభిప్రాయంలో ఉన్నావు నువ్వు. బయటి ప్రపంచం ఎలా ఉందో గమనించ

ట్లేదు.. పరిస్థితులెలా మారిపోయాయో ఎలా ఉన్నాయో పట్టించుకోవలసిన అవసరం లేక పరిశీలనా దృష్టితో చూడట్లేదు నువ్వు. మా తరం ఆడపిల్లలు ఆలోచించి అడుగు వెయ్యకపోతే ఊబిలో దిగబడిపోయినట్లే..”

“నిజం పార్వతి.. ఒక విధంగా మనం అదృష్టవంతులం. ఇప్పుడైనా వాడి స్వభావం తెల్సింది మనకి”

“కానీ ఎలాగండీ? నిశ్చితార్థం అయిపోయింది”

“ఈరోజుల్లో పీటల మీద పెళ్ళిళ్ళే ఆగిపోతున్నాయి. ఎందుకు భయపడతావు?”

“ఏం చెప్తారు వాళ్ళకి?”

“తప్పదు మరి.. ఆలోచించి ఏదో చెప్తాలే..”

చూసిన మొదటి సంబంధమే ఆదిలోనే హంసపాదల్లే అయ్యింది.

★ ★ ★

మళ్ళీ కొన్నాళ్ళకి పెళ్ళి చూపులనేసరికి రాగిణికి ఇబ్బందిగా అనిపించిన మాట నిజం.

అమ్మా నాన్న ఎంతో నచ్చచెప్పిన మీదట ఒప్పుకోక తప్పలేదు.

పెళ్ళికి తానేమీ వ్యతిరేకం కాదు. పెళ్ళి అనే తంతు మీద కోపమూ లేదు. అందుకని

పెళ్ళిచూపులకి అభ్యంతరం చెప్పలేదు.

నిశ్చితార్థం కూడా ఘనంగా జరిగిపోయింది.

భోజనాలనంతరం అందరూ కబుర్లలో ఉన్నారినట్లే.

ఇంటిముందు ఆవరణలో ఎడమవైపు గులాబీ మొక్కలకి సన్నజాజి పందిరికి మధ్యన కుర్చీల్లో రాగిణి.. అతను..

ముద్దులొలికే గులాబీ బాలల అందాన్ని మైమరచి చూస్తోంది రాగిణి.

“నేనొకటి చెప్పాలి నీతో. నాకు మందు పుచ్చుకునే అలవాటు బాగా ఉంది. అమ్మాయిల దగ్గరికి వెళ్ళే అలవాటు కూడా ఉంది. పెళ్ళయ్యాక నువ్వు

భయం..భయం!

నీనిమా తారలకు గానీష్ అనేవి సర్వసాధారణమే అయినా వాటిని తలుచుకుంటేనే శ్రియకి తెగ భయం వేస్తుందిట. తన గురించి వీలైనంత వరకూ ఎలాంటి పుకార్లు రాకుండా వుండేలా జాగ్రత్తగా వుండడానికే ప్రయత్నిస్తానని చెప్పే శ్రియ- అలాంటివి ఏమైనా గాలి వార్తలు తన గురించి వచ్చినప్పుడు చెప్పలేనంత భయం కలుగుతుందిట తనకు. అలాంటి సమయంలో తన చేతి వేలికి వుండే ‘ఓమ్ డాలర్’ ఉంగరాన్ని కళ్ళకడ్డుకుని దేవుణ్ణి స్మరించుకుని ధైర్యం తెచ్చుకుంటానని చెబుతోంది.

ఆడ్డుచెప్పకూడదు నా అలవాట్లకి”

గులాబీ అందానికి మురిసిపోతున్న రాగిణికి దానికింద దాగి ఉన్న ముల్లు కసుక్కున గుచ్చుకున్నట్టుయింది. సూటిగా మనసుకే గుచ్చుకుంది.

తను వింటున్నదేమిటి? అతని నోటి నుంచి వచ్చినవి మాటలా? కాదు..

తనని విసిరిపడేసిన సుడిగాలులు కావా?

భూమిలోకి తోసి తనని కప్పేసిన కొండరాళ్ళ గుట్టలు కావా?

ఏం జరుగుతోంది తన జీవితంలో? ఎంత నిర్ణయ ఆ భగవంతుడికి తన పట్ల?

“ఏవీటి మాట్లాడవే?”

సుడిగాల్లో కొట్టుకుపోతుంటే నోట్లోంచి వచ్చేవి మాటలు కాదు. గొంతు వెగలని కేకలు..

సజీవంగా భూమిలో కప్పబడిపోతుంటే మాటలు కాదు. గుండె లోతు

ల్లోంచి పెళ్లుబుకు తుంది వినపడని ఆర్తనాదం...

అందుకే మనసు ముక్కలైన మూలుగు...గుండెప గిలిన వేదన..నిర్జీవ ప్రతిమలా నిలబెట్టాయి అతని ముందు..ఎప్పుడు కుర్చీలోంచి లేచి నిలబడిందో తనకే తెలియదు.

అతికష్టమీద నాలుగక్షరాలు పలికింది. "క్షమించండి"

అంతే..ఆ మాట పూర్తయిన మరుక్షణం ఎన్నో లంఖణాలు చేసినదానిలా అడుగులు వేస్తూ ఇంట్లోకి నడిచి..ఎవరో ఒక్క తోపు తోసినట్టుగా తన గదిలో మంచమీద కూలబడింది.

★ ★ ★

ఒకే మనిషికి వెంట వెంటనే ఇలాంటి అనుభవాలా?

తూట్లు పడిన మనసుతో ఉన్న రాగిణికి కంటి ముందు ప్రశ్నలు ప్రశ్నలు ప్రశ్నలే తప్ప సమాధానాలు లేవు.

కూతుర్ని ఓదార్చే ప్రయత్నంలో పడింది పార్వతి.

"ఈ సంబంధం క్యాన్సిల్ అని మీకంటే ముందు నేనే అంటాను" భర్త వైపు చూస్తూ స్థిరంగా పలికింది.

"మా అమ్మాయిలో..మీ అబ్బాయి ఇలా అన్నాడు..అందుకని మీ సంబంధం వదులుకుంటున్నాం అని చెప్పేయ్యనా వాళ్ళకి?"

"అలా చెప్పద్దు"

"ఏం?"

"వాళ్ళ మీద కావాలని మనం చెడ్డగా ప్రచారం చేస్తున్నామన్న పేరు మనకొద్దు. మన మీద పగబట్టినా పడతారు. ఎందుకొచ్చిన గొడవలు? ముగ్గురాడపిల్లల్ని కన్న తల్లిదండ్రులం"

"అయితే ఏంటి? ఆడపిల్లలంటే అలుసా? నిశ్చితార్థం దాకా ఎందుకు రానిచ్చాడు? పెళ్ళిచూపులకి ముందే ఏడవలేక పోయాడా ఆ మాట? నిశ్చితార్థం అయ్యాక అప్పుడు చెప్తాడా? చచ్చినట్టు నోరుమూసుకు పడుంటారనుకున్నాడు కాబోలు..అంత ఖర్చు మనకి పట్టలేదు"

మొత్తానికి మధ్యవర్తిమీద భారం మోపి క్షమించమని చెప్పేశాడు శేష చలం.

అబ్బాయి తల్లి మహా నోరున్న మనిషి. రెండు రోజుల్లో పుకారు పుట్టించింది.

"రాగిణికి పొగరు..గర్వం...పైగా ఎవరో అబ్బాయిలో సంబంధం పెట్టుకుని తిరుగుతూ మా అబ్బాయిలో పెళ్ళి

పేరుతో వేషలేద్దామనుకుంది. గుట్టు మాకు తెలిసేసరికి మొహం చూపించలేక, ఇప్పుడు పెళ్ళి చేసుకోవాలని లేదని మధ్యవర్తితో కబురు చేయిస్తుందా? కలికాలం..ఇలాంటి వాళ్ళ వల్ల మాలాంటి వాళ్ళ పరువులు కూడా నష్టవేల్చో కలుస్తాయి.."

అలా అలా వాళ్ళ నోటా వీళ్ళ నోటా ఆవిడ ఊరూ వాడూ వాగుతున్న మాటలన్నీ రాగిణి వాళ్ళకి తెలియనే తెలిశాయి.

కూతురికింక పెళ్ళికావడం ఎంత కష్టమోనన్న బాధతో కుమిలి కుమిలి ఏడుస్తోంది పార్వతి.

ఆత్మహత్య చేసుకోవాలన్న క్షణికావేశం కలిగింది రాగిణికి.

అంతలోనే సర్ది చెప్పుకుంది తనకి తనే...పెళ్ళాక్కటేనా జీవిత పరమావధి? ఇంత చదువూ చదువుకుని తన జీవితాన్ని తను..కావాల్సిన రీతిలో మలుచుకుని బ్రతుకు సాగించలేదా? పెళ్ళి కాకపోయినంత మాత్రాన ప్రాణం తీసుకోవాలా? ఎందుకింకొరి కోసం భయపడాలి? నేను

చేయని తప్పునకు నేనెందుకు భుజాలు తడుముకోవాలి? ఈ ఆలోచనతో రాగిణిలోని బాధ, నిరాశ, దుఃఖం అన్నీ మంచులా కరిగిపోయాయి. అమ్మని తనే ఓదార్చింది. అందుకు చాలా ఆశ్చర్యపడిన ఆవిడని చూస్తుంటే తన వ్యక్తిత్వం మీద తనకే నమ్మకం కలిగింది.

"నా గురించి తెల్సిన వాళ్ళవ్వరూ ఆ పుకార్లు నమ్మరు కదమ్మా! అది చాలు మనకి"

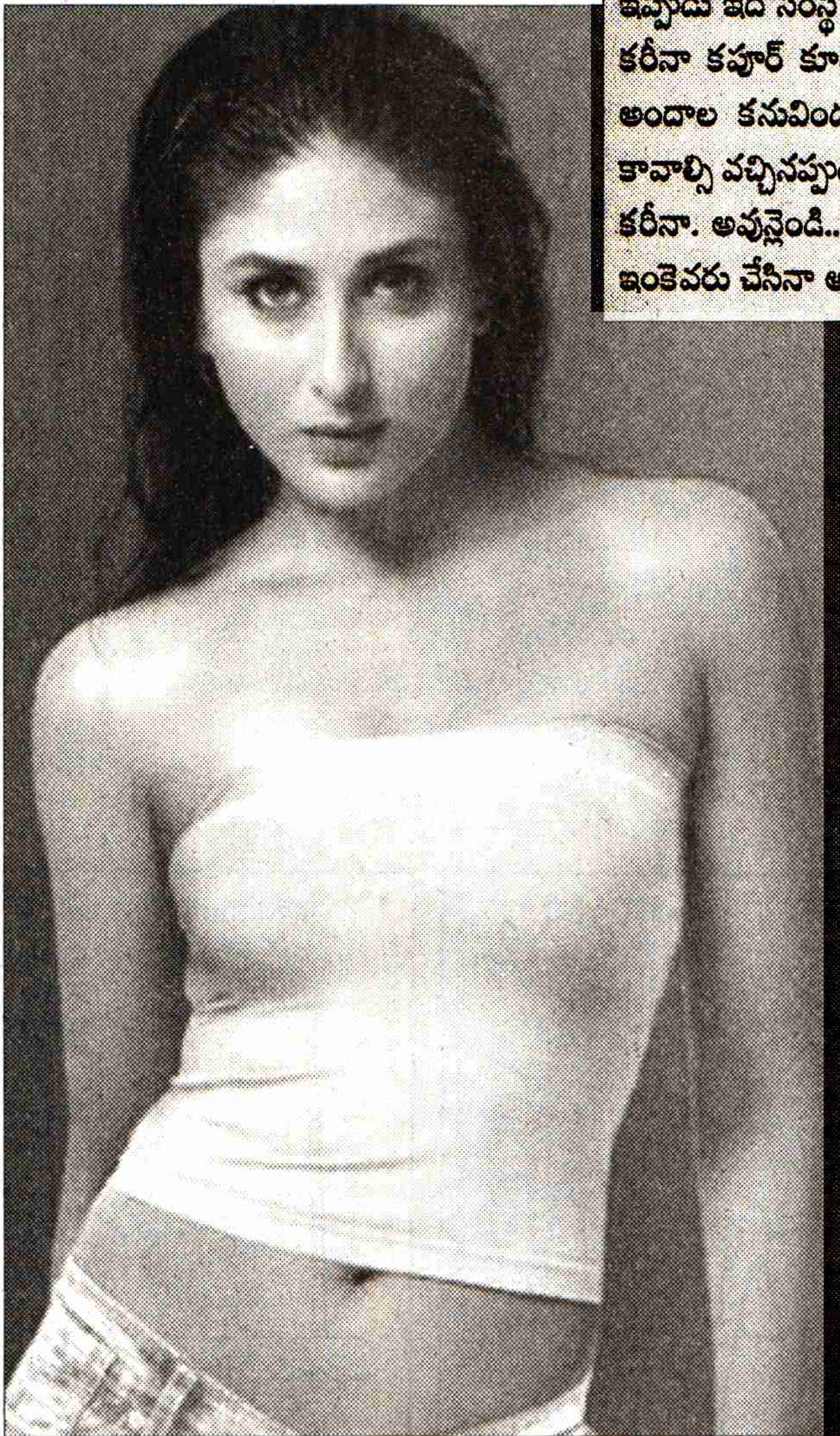
"ఇంత ధైర్యం నీకెలా వచ్చిందే తల్లీ?"

"మన అనుభవాలే మనకి పాఠాలు నేర్పుతాయని మమ్మే అంటావు కదమ్మా"

"భయపడినకొద్దీ భయపెడుతుందీ లోకం. తప్పుచేసిన వాడే తలెత్తుకు తిరుగుతున్నప్పుడు...ఏ

డేర్ డెవిల్ కలీనా!

యష్ రాజ్ ఫిలింస్ వాళ్ళు 'ధూమ్-2'లో ఐశ్వర్యా రాయ్ టూపీస్ బికినీ కనిపించి సంచలనం సృష్టించింది. ఇప్పుడు ఇదే సంస్థ వాళ్ళు తీస్తున్న మరో చిత్రం 'తాషన్'లో కలీనా కపూర్ కూడా టూపీస్ బికినీ ధరించి ప్రేక్షకులకు అందాల కనువిందు చేయబోతోందిట. 'ఆ సీన్ కి అలా కావాల్సి వచ్చినప్పుడు అలా కనిపిస్తే తప్పేంటి?' అంటోంది కలీనా. అవునైంది.. ఐశ్వర్యా రాయ్ అలా చేయగాలేనిది... ఇంకెవరు చేసినా అంతగా అచ్చర్యపోనక్కరలేదు కదా!

పాపం ఎరగని మనబోటి వాళ్ళు తలదించుకుని కుమిలిపోవడం శుద్ధ అవివేకం?" నిక్కచ్చిగా చెప్పేశాడు శేషచలం.

తండ్రి కూతుళ్ళిద్దరి వంకా దిగులుగా చూసింది పార్వతి.

★ ★ ★

ఉద్యోగంలో చేరినప్పట్నీంచి రోజులు బిజీగా తెలియకుండా గడిచిపోతున్నాయి రాగిణికి. ఆఫీసుకి దగ్గర్లోనే రెండు గదుల పోర్వన్ అద్దెకి తీసుకుని ఉంటోంది. తన పెళ్ళి గురించిన ఆలోచన మానెయ్యమంటుంది ఇంటి దగ్గర్నించి ఫోన్ వచ్చినప్పుడల్లా. కాదూ కూడదూ అంటే రెండు సార్లు నిశ్చితార్థం జరిగి క్యాన్సిల్ అయిన విషయం చెప్పకుండా ఎవరినీ పెళ్ళిచూపులకి పిలవద్దని చెప్పేసింది.

చెప్తే ప్రతి వాళ్ళూ లేనిపోని అనుమానాలతో పెళ్ళిచూపులకే ఒప్పుకోరసలు అంటుంది పార్వతి.

"చెప్పకపోతే..జరిగిన దాంట్లో నా తప్పేమీ లేకపోయినా..ఆ తర్వాతెప్పుడైనా ఆ చేసుకున్న వాడికి తెల్సినప్పుడు నేనేదో

మహాపరాధం చేసినట్లు చూస్తాడు. ఇంక అప్పుడు మొదలవుతుంది నరకం..దానికంటే పెళ్ళి చేసుకోకపోవడమే ఉత్తమం" అంటుంది రాగిణి.

★ ★ ★

రాత్రి బండకి బయల్దేరి వస్తున్నామని అమ్మ చెప్పగానే అడగకుండా ఉండలేకపోయింది "ఏమిటి విశేషం? హఠాత్తుగా ప్రయాణం పెట్టుకున్నారు" అని.

"వచ్చాక చెప్తాంగా. ఓపిక పట్టు" అంది పార్వతి.

మర్నాడు ఆదివారం కావడంతో ఆఫీసుకి సెలవు పెట్టే అవసరం లేకపోయింది. స్నానాలూ టిఫిన్లూ అయ్యాక అన్నాడు శేషచలం "మీ ఆఫీసులో రత్నా కర్ అనే అతను ఉద్యోగం చేస్తున్నాడట కదా?"

"ఔను" ఇప్పుడతని ప్రస్థితి దేనికో అర్థం కాలేదు రాగిణికి.

"ఎలాంటివాడు?"

ఆఫీసులో అందర్లోకీ రత్నాకర్ చాలా డీసెన్సీ ఉన్నవాడు. తన పనేమో తనేమో అంతే. అనవసరంగా ఇతర్లతో కబుర్లేసుకున్నాడంటే..అందరూ తననే చూడాలన్నట్లుగా ప్రవర్తించటం..ఆడవాళ్ళు కనిపిస్తే చాలు ఏదో వంకన దూసుకుపోయి వాళ్ళతో మాట్లాడాలని చూడటం..తనకంటే తెలివైనవాడు బుద్ధిమంతుడు ఈ లోకంలో లేడన్నట్లు ప్రగల్భాలు చెప్పుకోటం..ఈ తరహా మనిషి కాదు. అందుకే అతనిమీద చాలా మంచి అభిప్రాయమే ఉంది రాగిణికి. అదే చెప్పింది. ఆఫీసులో అందర్లోకీ అతనికే మంచి పేరుందని.

"అతని తల్లిదండ్రులు మొన్న మనింటికొచ్చి పరిచయం చేసుకున్నారు. వాళ్ళందరినీ మన ఊళ్ళోనే"

"దానికి మీ హఠాత్ ఆగమనానికి సంబంధం ఏమిటో?" ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

"మనకెవరికీ ఏ అభ్యంతరం లేకపోతే నిన్ను అతను చేసుకోవాలనుకుంటున్నాడని ఆ సంగతి ముందుగా మమ్మల్ని అడగమన్నాడని చెప్పారు వాళ్ళొచ్చి"

"మళ్ళీ మొదటికే వచ్చారా నాన్నగారూ..నా అభిప్రాయం మీకు చెప్పాను కదా"

"ఇప్పుడు కాసేపట్లో అతనిక్కడికొస్తాడు. ఫోన్లో అతనితో మాట్లాడమని వాళ్ళ నాన్నగారు నెంబరిచ్చారు. మొన్న రాత్రే మాట్లాడాను. ఇవాళ పొద్దున్న ఇక్కడికొస్తామని చెప్పానతనితో"

నోట్లోంచి మాట రాలేదు రాగిణికి..ఎలా? ఎలా? ఇటువంటి పరిస్థితి నెదుర్కోవడం ఎలా? సందిగ్ధావస్థలో ఉండగానే బయటి తలుపు చప్పుడవడం.. "నమస్కారమండీ..నా పేరు రత్నాకర్" అన్న మాట వినిపించడం జరిగింది.

అతన్ని లోపలికి ఆహ్వానించి కుశల ప్రశ్నలు అడుగుతూ మంచినీళ్ళు అందించి కూతురి దగ్గరకొచ్చాడు శేషచలం.

"నువ్వెళ్ళి మాట్లాడుతూ ఉండు రాగిణి" అంటూనే భార్యకి కాఫీ కలపమని చెప్పి తను కూడా ఆవిడ వెనకే వంటింట్లో కెళ్ళిపోయాడు.

ఏం మాట్లాడాలి? ఊహించని ఈ పరిస్థితికి అయోమయావస్థలో మునిగి కంగారుపడుతున్న మనసు మూగపోయింది. కానీ తప్పదు.

అతన్ని పలకరించడం అయ్యాక పాఠం అప్పచెప్పినట్టు చెప్పింది "క్షమించండి. నేను పెళ్ళి గురించిన ఆలోచన చెయ్యలేదు. మా వాళ్ళు మీకు బ్రబుల్ ఇచ్చినందుకు.."

"నాకెవ్వరూ బ్రబుల్ ఇవ్వలేదు. మీరొక్క నిమిషం కూచుంటే నేనొక మాట చెప్పాలనుకుంటున్నాను"

ఇంకేమీ మాట్లాడకుండా అతనికెదురుగా కుర్చీలో కూచుంది.

"నాకు మీరు తెలుసు.."

నవ్వాల్సింది రాగిణికి. ఇది చెప్పడానికా కూచోమన్నాడు?

"మీరు నాకు తెలుసు. మనిద్దరం ఒకే ఆఫీసులో పనిచేస్తున్నాం కాబట్టి.."

"ఈ ఆఫీసులో మీరు పని చెయ్యకముందు నుంచే మీరు నాకు తెలుసు..మిమ్మల్ని చూశాను"

"ఎక్కడా?"

"మా దూరపు బంధువులబాబాయి నిశ్చితార్థంలో.."

తెల్లబోయింది.

"ఎవరింట్లో? నేనెక్కడికీ వెళ్ళలేదే?"

"అదే..మీ నిశ్చితార్థం మౌళితో జరిగినప్పుడు.."

బిగుసుకుపోయింది రాగిణి కుర్చీలో.

"వాడెన్నో దురలవాట్లున్నాయని తెలిసి కూడా మధ్యవర్తి మీ నాన్నగారిని మోసం చేసినందుకు చాలా బాధపడ్డాను. ఆ తర్వాత మీరి సంబంధం క్యాన్సిల్ చేసుకున్నారని విని సంతోషించాను. మళ్ళీ మిమ్మల్ని ఈ ఆఫీసులో చూశాక..ఎందుకో నాకే తెలియదు చేసుకుంటే మీలాంటి అమ్మాయినే చేసుకోవాలన్న కోరిక బలపడింది. మీకభ్యంతరం లేకపోతే.."

మబ్బులు కమ్మేసినట్లున్న రాగిణి మనసులోకి గోరు వెచ్చని సూర్యుడు తొంగి చూసినట్లయింది..

★ ★ ★

తల్లితండ్రుల రత్నాకర్లతో కలిసి పెళ్ళి బట్టల షాపింగ్ కొచ్చింది రాగిణి.

పెద్దవాళ్ళిద్దరూ పట్టు పంచెల కౌంటర్ దగ్గరుంటే చిన్న వాళ్ళిద్దరూ చీరల కౌంటర్ దగ్గరున్నారు.

"అదిగో ఆ అమ్మాయే..పక్కనున్నాడుగా వాడె వడో..ఎన్నేళ్ళుగానో నడపుతున్నట్టుంది వాడితో కథ..ఏమీ ఎరగనట్టు మా అబ్బాయితో నిశ్చితార్థం చేసుకుని గుట్టు బయటపడేసరికి మాట మార్చింది"

ఓరగా వెనక్కి చూసింది రాగిణి ఆ మాటలకి.

గుర్తుపట్టింది ఆ మహాతల్లిని..నవ్వింది పువ్వులా..ఎంతో సహనం తొంగి చూసిందా నవ్వులో.

"నేను ఎన్నేళ్ళుగానో కథ నడపుతున్నానని మీరు కథలల్లుతున్న ఇతను మీ బంధువులందరూ బుద్ధిమంతుడని మెచ్చుకునే రత్నాకర్"

వెనక్కి తిరిగి ఆవిడ వంక చూసిన రత్నాకర్ చూపులోని తీక్షణికి తట్టుకోలేక తలొంచుకుని గబగబా షాపులోంచి బయటికి నడిచిందావిడ.

